

De 7 dimensies van de Chinese cultuur

Vrijwel iedereen denkt te weten wat ‘cultuur’ is. Dat geldt nog sterker voor mensen die voor zaken de wereld afreizen. In werkelijkheid betreft deze kennis vooral de materiële cultuur en de typische gewoonten in een land, zaken die je direct waar kunt nemen. Die kennis is zeker waardevol in dagelijkse situaties en helpen bij het leggen van interculturele relaties door het tonen van interesse in andere mensen.

Echter, wanneer diezelfde personen in een situatie terechtkomen waarin serieuze zaken besproken moeten worden, zoals zakelijke deals waarmee miljoenen Euros gemoeid zijn, of bilaterale onderhandelingen tussen regeringen, blijkt die interculturele kennis ineens veel minder te zijn. Zelfs wanneer de onderhandelende partijen het over het gezamenlijke doel eens zijn, worden nog steeds vaak verward door de andere manier waarop de tegenpartij zin aan die doelstelling geeft. In dergelijke situaties is het noodzakelijk eerst de verschillen te identificeren, de aard van de verschillen te analyseren en manieren te formuleren waarop die verschillen verenigd kunnen worden zonder dat een van de partijen het gevoel krijgt op kernzaken in te moeten leveren.

Hiervoor is een academisch model van cultuur nodig. De Nederlander Geert Hofstede was de eerste die begin jaren 80 een model lanceerde waarmee culturen langs 5 dimensie gemeten konden worden. Een decennium later formuleerde Fons Trompenaars een verbeterde versie met 7 dimensies. De kern van de verbetering was dat het 7-Dimensie (7-D) model meer op sociale psychologie gebaseerd was en daardoor verschillen in zingeving beter uit kon leggen. Het 7-D model omvatte bovendien een module voor het verzoenen van cultuurverschillen.

Peter Peverelli werkt sinds 1998 met Fons Trompenaars samen aan het toepassen van het 7D-model op de Chinese cultuur. Beiden zijn verbonden aan de School of Business & Economics van de Vrije Universiteit Amsterdam. Peter begon op zijn 14e Chinees te leren, terwijl hij nog op de middelbare school zat. Hij studeerde Chinese taal en cultuur aan de Universiteit Leiden (1974 - 1979), waarvan een jaar in China (1975 - 1976). Na een periode van academisch werk in Leiden (1979 - 1982) en de Universiteit van Peking (1982 - 1984), besloot hij zijn carrière te verleggen naar de commerciële wereld en trad hij toe tot Gist-brocades N.V. (nu onderdeel van DSM) in 1985. In 1986 verdedigde hij zijn proefschrift “The History of Modern Chinese Grammar Studies”.

Peter was van 1986 tot 1991 voor het bedrijf gestationeerd in China, waarna hij zijn eigen adviespraktijk oprichtte en Europese bedrijven adviseerde in hun langdurige relaties met Chinese partners. Ondertussen was hij wederom middels zelfstudie begonnen met het verwerven van kennis in bedrijfskunde, wat leidde tot een tweede doctoraat (“Cognitive Space - A Social Cognitive Approach to Sino-Western Cooperation”) in Bedrijfskunde aan de Erasmus Universiteit Rotterdam in 2000.

Het jaar daarna begon Peter op parttime basis aan de Vrije Universiteit Amsterdam, terwijl hij nog steeds zijn adviespraktijk voortzet. Hij is verbonden aan de [School of Business & Economics](#), maar heeft sinds kort ook de verantwoordelijkheid voor de Chinazaken van het VU International Office. Zijn [onderzoeksthema's](#) zijn o.a. de social embeddedness van Chinese ondernemingen en Chinees ondernemerschap.

Peter is tevens verbonden aan het [Cross Cultural Human Rights Centre \(CCHRC\)](#) dat is opgericht aan de Vrije Universiteit. Hij is de webmaster van de website van het CCHRC en werkt momenteel aan het toepasbaar maken van het 7-D-model op het gebied van mensenrechten.

Peter heeft een langdurige interesse in [de \(Chinese\) voedingsindustrie](#).

Tijdens de lezing van 11 juni zal Peter laten zien hoe de organisatie van de Chinese maatschappij voortvloeit uit de Chinese culturele basiswaarden. Hij heeft daarvoor aspecten van de Chinese maatschappij gekozen die fundamenteel van de onze verschillen en daardoor vaak tot kritiek op China van Westerse zijde leiden. Hij zal daarbij het 7-D model gebruiken, maar door gebrek aan tijd zich tot 3 dimensies beperken.